

: Divoká Šárka :

Přístup: SZ část Prahy - Vokovice.

Autem: Do stejného místa jako hromadnou dopravou.

Hromadnou dopravou: Z konečné zastávky tramveje 2 a 26 Divoká Šárka, dolů kolem Mekáče, po schodech dolů, doleva kolem skal (ne tedy směr Džbán), kolem koupaliště pod Dívčí skok, kolem hostince. Za mostkem prudce vzhůru pod skálu. K Brentě a Dívčímu skoku od hostince do prava.

Bydlení a občerstvování: Hostinec Dívčí skok (H). Nepravidelně otevřen, v sezoně zahrádka.

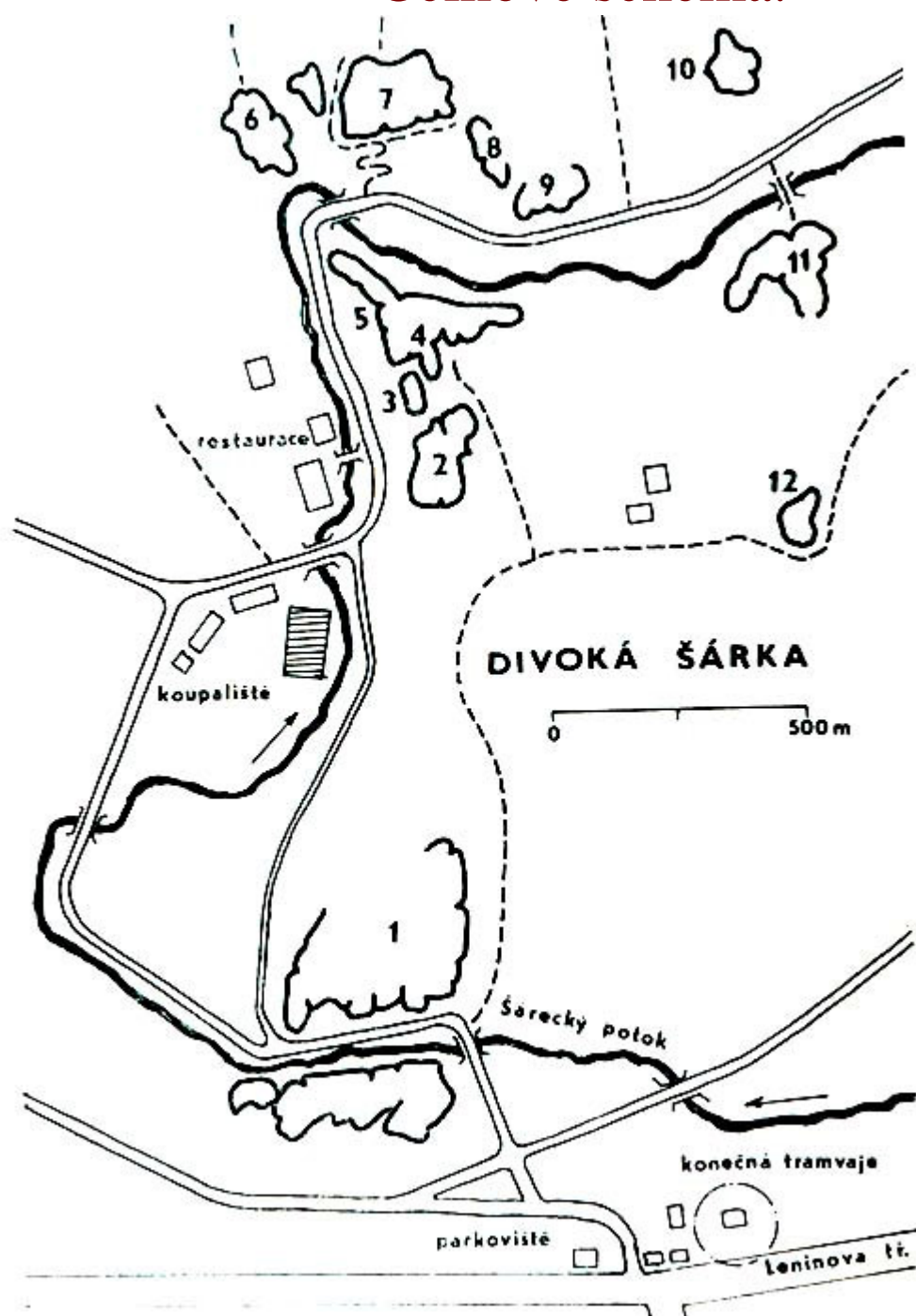
Lezecká omezení:

Jedná se o Přírodní rezervaci. Lezení je povoleno jen organizovaným lezcům na základě výjimky. Dost často jsou zde kontroly ze strany ochránců. Žádné časové omezení. Přestože v některých starších průvodcích jsou popsány výstupy i na začátku údolí, je nyní povoleno lezení jen v oblasti Brenta (písmeno B na mapce), Dívčí skok (D) a Žabák (Ž). Ochranáři tu docela pruděj.

Součástí dlouhého šáreckého údolí. Leze se ve třech lokalitách.

V poslední době tu vzniklo několik výrazně těžších projektů s novými nýty. Jsou to však ale spíše bouldry - jen pár kroků. Ze všech cest se schází. **Neslaňovat od borovičky na balkóně nad Malou poštolkou!!**

Celkové schéma.



- | | |
|---------------------------------------|----------------------|
| 1. Brána Šárky a soutěska Džbán | 7. Žabák |
| 2. Brenta | 8. Žabí skála |
| 3. Skály mezi Brentou a Dívčím skokem | 9. Zedkovy bloky |
| 4. Skály nad údolíčkem pod Komnou | 10. Čertovy nohavice |
| 5. Dívčí skok (Koruna Šárky) | 11. Poslední skála |
| 6. Černé věže | 12. Padák |

Brenta:

Popis: Vysoký skalní útvar na pr. straně údolí přímo proti výletní restauraci, oddělený od cesty pásem lesa. Spadá stěnami k Z. Střední část masívu tvoří stupňovitý, málo výrazný hřebínek a nesourodý, značně porostlý skalní terén. Vrchol tvoří kolmá Červená jehla. Brentou vedou výstupy, které lze vzájemně kombinovat v různých variantách.

1. Dolní stěna Brenty: Stěnu lze prostoupit pěti způsoby:

a) Maturita IV. Vytlačujícím zářezem na l. okraji na ostrou hranu. Na jejím konci přes další nízký zářez (břízka) na šikmou hladkou plotnu a po ní šikmo dopr. do sedélka pod střed, výšvihem.

b) Mokry zlábek V. Strmým, dole přev. žlábkem vpr. od hrany do lámavé stěnky. Tou na úzkou lávku pod přev. blokem (skoba). Vodorovným traversem expon. podél vytlačující skály na plošinku vpr. a přes strmé bloky přímo vzhůru do sedélka pod střed, výšvihem.

c) Normálka III. Nástup do členité plotny pod střešovitém převisem. Plotnou šikmo dol. vzhůru na vrchol hrany (břízka). Za ní přes nízké kolmé stonky a hladkou šikmou plotnu k sedélku pod střed, výšvihem.

d) Střecha VI. Koutem pod střešovité převis, dopr. na hranu (kruh) a přímo přes převis (skoba) na plošinku. Odtud dále jako u b). **e) Kuttův kout VI.** Výstup stěnkou vpr. od dolní stěny Brenty. Spárkou v kolmém mechovitém koutu na hřebínek. Po něm dol. vzhůru, dále trhlínou a přes bloky k sedélku pod střed, výšvihem.

2. Střední výšvih Ze sedélka pod výšvihem je průstup možný ve třech krátkých variantách:

a) Normálka II. Přes stupeň na hladkou šikmou plotnu (vpr. skoba), hladkou nízkou stěnkou vl. na hranu a nad výšvih.

b) Plotna IV. Přes stupeň na hladkou šikmou plotnu (skoba), po ní šikmo dopr. a krátkým přev. zářezem nad výšvih.

c) Komínek IV. Komínkovitým zářezem vpr. přes dva přev. schody a jako u b) nad výšvih.

3. Červená jehla. Z hřebínku nad středním výšvihem pokračuje výstup čtyřmi hlavními variantami, další výstup vede z náhorní (V) strany:

a) Normálka III. Po stupňovitém, výše strmějším hřebeni dol. vzhůru pod převis. Pod ním expon., ale snadným traversem dopr. přes hladkou plotnu na plošinu. Plotnami vrcholového bloku poněkud dol. na vrchol.

b) Zelený kut IV. Po hřebeni pod mělký kout tvořený strmými hladkými plotnami. Přes ně na plošinku a jako u a) na vrchol.

c) Šikmá plotna IV. Vpr. od hřebenu do zářezu, nad nímž vybíhají šikmo dopr. vzhůru hladké plotny. Přes ně šikmým traversem na JZ hranu a po ní na plošinu. Jako u předcházejících cest na vrchol.

d) Jižní spára VI. Kteroukoli z předcházejících cest na plošinu pod vrcholovým blokem. Traversem dopr. za hranu a kolmou J stěnkou podél šikmé spáry (kruh)

a přes převis na vrchol. I. Bortel - M. Meyer, 1965.

e) **Náhorní VI.** Z náhorní strany Červené jehly jemně členěnou stěnkou přes vytlačující hranu dol. ke kruhu na výstupu d) a odtud přes převis na vrchol. P. Schwarz, 1976.

Skály nad údolíčkem pod korunou:

1. Západní kout IV. Výrazným koutem v pr. části stěny nebo plotnami vpr. pod horní přev. část a přes nízký převis podél spárky na vrchol.

2. Zapadni plotny V. Nástup na úpatí hrany ví. od kouta. Lišejníkovitými plotnami podél trhliny šikmo dol. a přes přev. stupně na vrchol.

3. Převis reprezentantů. VI. Pr. částí širokého kouta ve středu stěny na jeho konec, dopr. přes hladkou plotnu pod vrcholový převis a přímo přes něj podél spárky (nesplést si ji se členitým zářezem vpr.) na vrchol.

4. Slaňovad stěnka IV. Výstup v l. části bariéry. Dole hladkou stěnkou, uprostřed podél spárky (na konci břizka) a posléze zářezem vpr. na vrchol.

5. Žehírko II. Žebírkem na pr. straně úzkého žlebu, který odděluje Skály nad údolíčkem od Dívčího skoku, až k vrcholové stěnce. Po úzké lávce travers dol. a skloněným zářezem na vrchol.

Skály mezi Brentou a Dívčím skokem:

Popis: Ve vrcholových částech strmého skalnatého a zarostlém svahu mezi Brentou a Dívčím skokem je několik skalních útvarů a nižších stěnek, na nichž lze absolvovat řadu krátkých, většinou těžkých a nezajištěných výstupů. Ve směru od Brenty se tyto útvary nazývají: *Mitra*, *Ostrá věžička*, *Soudek*, *Hranatá věž*, *Štítek*, *Poslední věž*. Proti stavení za výletní restaurací se tyčí přímo nad pr. okrajem cesty strmá a poměrně vysoká *Stěna sebevrahů*, rovněž s možností výstupů, které však v celé této části nejsou významné.

Dívčí skok:

Popis: Vysoký skalní útvar na pr. straně údolí za restaurací. Téměř 2/3 masívu tvoří stupňovitá a zarostlá předskalí. Nad nimi se zvedá rozložitá vrcholová pyramida, která tvoří přirozenou dominantu Divoké Šárky, zvanou též Koruna Šárky. Spadá k J a Z kolmými, ale opět poměrně členitými stěnami. Dopr. od vrcholové pyramidy vybíhá skalní bariéra Skály nad údolíčkem pod Korunou, která spadá stěnami k Z. Z vrcholu Dívčího skoku spadá pak směrem k SZ členitý hřeben, který končí nad ohybem údolí. S stěnu tvoří strmý zalesněný svah, přerušovaný ve střed, části kolmou skalní stěnou. Výstupy popisujeme zprava doleva.

Dívčí skok - J stěna:

1. Jižní rys III. výstup kolmou spárou protínající střed stěny. Nástup z výklenku pod sárou, do které bod' přímo přes převis, nebo snáze vl. po stupních. Podél sáry na lávku pod vrcholovým blokem a přes něj na vrchol.

Dívčí skok - Z stěna:

1. Komínek. II. Přes stupně pod komínek v pr. části stěny. Vzpíráním kolem vklíněných balvanů na plošinku (bříza) a po skloněné plotně lehce na vrchol.

2. Červeny kroužek Výstup stěnou vl. od komínku ve čtyřech variantách:

a) Pravá hrana. V. Nástup asi 1 m od pr. hrany. Červeně zbarvenou a přev. skálou na kolmou plotnu a po ní poněkud dol. na horní část hrany. Po té na vrchol.

b) Diagonální. V. Nástup jako u předcházející cesty. Nad přev. skálou těžkým traversem dol. ke skalnímu zubu (nad ním kruh). Krátce přímo vzhůru, pak šikmo dopr. pod vytláčující skálou na hranu. Nejprve po hraně, pak puklinou v hladké plotně vodorovným expon. traversem dol. až na okraj vrcholového bloku. Po jeho ostří na vrchol.

c) Normálka. V. Hladkou plotnou ve středu stěny ke skalnímu zubu a na hladkou římsu (kruh). Šikmo dopr. pod vytláčující skálou jako u předcházející varianty na hranu a po ní na vrchol.

d) Kozákova cesta. IV. Jako u předcházející varianty ke kruhu. Odtud travers dol. (bez opor pro nohy) k vy dutině (skoba). Šikmo dopr. přes převis a stonkou na vrchol. J, Kozák s druhy, 1959.

12. Kout. V. Silně vytláčujícím koutem ve středu stěny s využitím spáry (skoba) do zářezu a jím na vrchol.

13. Trhlina. Koutem vl. od předcházející cesty pod převislý stupeň (břízka). Odtud:

a) Přímo přes převis do spáry a podél ni na vrchol. IV.

b) Krátkým traversem pod převisem dol. trhlinou a koutem na vrchol. III.

14. SZ hřeben. Nejdlejší šárecký hřeben od severozápadu. Zdvihá se přímo od asfaltové cesty nad restaurací. Lezeme přes několik věžiček a sedélek s mnoha variantami. Obtížnost je II-III. Celkem se vyleze okolo pěti délek lana. Hřeben začíná nad ohbím cesty v údolí. Přímo hřebenem přes několik výšvihů, řadu věžiček a skalních bloků s možností nejrůznějších variant přelezů i obcházení až pod vrcholový výšvih. Hranou vpr., stěnkami vl.

Dívčí skok - S stěna:

Popis: Strmé a zalesněné S svahy Dívčího skoku přerušuje uprostřed kolmá 15 m vysoká stěna, kterou vedou dva výstupy:

1. Velká křížová VI. Výstup spárou v l. části stěny. Travnatým komínem na plošinku pod stěnou. Podél spáry (skoba) až do její horní části. Překrok na hranu vpr. a při ní do trav. terénu nad stěnou.

2. Malá křížová V. Výstup spárou v pr. části stěny. Přes trav. stupně pod stěnu a traversem dopr. ke spáře. Spárou téměř po celé délce přev. na vrchol stěny.

Hřeben Černých věží

Popis: Hřebenovitý skalní útvar vl. nad ohybem cesty v údolí, zadní Divoké Šárky. Hřeben stoupá šikmo dol. vzhůru a tvoří jej charakteristické černé skalní bloky, zvláště v horní části. Od ohybu cesty je oddělen zalesněným svahem, z pr. jej ohraničuje strmý žlab. Hřebenem vede výstup v několika variantách.

1. Hřebenovka. II - IV. Nástup ve středu trojúhelníkové kolmé stěny, Přev. dol. kolem odštěpené desky na skloněnou římsu. Přímo vzhůru lámavým žlábkem, hladkou stěnkou dol. a zářezem na vrchol.

Přímo po hřebenu stále vl. přes skalní stupně a balvany pod Malou Černou věž (II.) Lámavou J stěnkou (IV.) na podélný stupeň a poněkud dol. na vrchol věže. Z vrcholu dol. a strmějším sestupem pod Velkou Černou věž, jejíž J a Z stěnou vede několik výstupů:

a) Žlabem. III. Přes nízký převislý schod do strmého drolivého žlabu v pr. J stěny a tudy na vrchol.

b) Středem J stěny. V. - VI. Převislou koutovou spárou pod vrcholový převis. Odtud bod' přímo přes převis (skoba), nebo expon. traversem dopr. za hranu a krátkou stěnkou na vrchol.

c) Z stěnou. IV.

Strmým žlábkem do stěny, travers dopr. akrátkým přev. komínkem na vrchol.

Skály mezi hřebenem Černých věží a Žabákem:

Popis: Mezi Černými věžemi a Žabákem je řada nižších skalních útvarů s kolmými stěnkami spadajícími do údolí. Vede jimi několik krátkých výstupů, vesměs obtížnějších, které mají jen cvičný význam. Ze středu rokle mezi Černými věžemi a Žabákem vyrůstá členitý skalní pilíř, který tvoří v dolní části tři kolmé stěny oddělené plošinami a v horní části pak dva převislé skalní bloky. Pilířem lze uskutečnit souvislejší výstup buď s přelézáním středních částí stěnek a bloků (místa IV-V), nebo s obcházením obtížnějších míst (místa II-III). Přes nejvyšší skalní blok vedou dva popsané výstupy jeho J strmými partiemi:

1. Nová cesta. V. Koutem v pr. části asi 5 m vzhůru, překrok dol. (skoba), vztyčením k další skobě, traversem dol. (2 skoby) a poté dopr. na hranu. Plotnou snadno na vrchol.

2. Příčná cesta. VI. V l. části stěny pod převis (hodiny), přímo přes něj vzhůru (2 skoby z předcházející cesty) a opět přímo na vrchol.

Dolní bariéra Žabáka - Z stěna:

1. **Západní komínek IV.** komínkem v l. části stěny vzpíráním a přes převis do stupňovitého terénu, jím na plošinu.
2. **Cesta W. Ginzela VI.** od l. okraje kolmé stěny hladkou převislou stěnkou šikmo dopr. vzhůru (kruh), přímo vzhůru (kruh) na poličku a přes krátkou stěnkou na plošinu.
3. **Cesta M. Albrechta Vi.** přímo středem stěny (2 kruhy) podél tenké trhliny na poličku a krátkou stěnkou na plošinu.

Dolní bariéra Žabáka - J stěna:

1. **JZ Hrana III.** Krátkou kolmou stěnkou nebo snadněji stupni vl. na hranu. Stále po hraně, popř. s využitím okraje dvou polic vpr. a po stupních na plošinu.
2. **Žlutá stěna IV.** Nástup asi 2m od hrany (žlutě zbarvená skála), přímo stěnou na druhou polici, dále vytlačující stěnkou nebo spárkou vpr. na skalní stupně a po nich na plošinu.
3. **Traversník III.** Nástup do šikmé rampy vedoucí dol. vzhůru na jz hranu. po rampě kolem vytlačujícího balvanu do horní části hrany a po ní na plošinu.
4. **Malá poštolka IV.** Rampou ke koutu v l. části stěny jím přes převis a podél spárky na polici (skoba) koutem podél trhliny a přes několik stupňů na plošinu.
5. **Střední poštolka IV.** Přev. stěnkou mezi poštolkami přes 2 skoby na plošinu.
6. **Velká poštolka V.** Nástup na úpatí rampy, přes hladkou v dolní části převislou stěnkou na úzkou lištu. krátkou stěnkou do kouta a pod převis (skoba) dopr. na hr. a po ní na římsu.
7. **Travers mezi poštolkami V.** Mezi poštolkami velkou poštolkou pod převis (skoba) odtud vodorovným traversem stěnou dol. pod převisem (2 skoby) na hr. a z té na polici malou poštolkou na plošinu.
8. **Střední pilíř III.** Vysokými kolmými stupni pilíře ve střední části J stěny, výše již ustupujícím terénem na římsu nad dolní bariérou.
9. **Zedkův převis VI.** Hladkou a převislou stěnkou v pravé části j stěny k zářezu (skoba). další převislou stěnkou na lištu, krátce doleva na římsu.
10. **Šikmá polička IV.** Nástup na úpatí kouta v pr. části stěny, travers úzkou poličkou dol. vzhůru až pod druhou stěnkou, dále jako zedkův převis.
11. **Normálka III.** Nástup na úpatí kouta v pr. části stěny, stěnkou vl od kouta pod převis, trav. dol. na polici (břízka). z ní krátkým dole vytlačujícím komínkem za skalní blok.
12. **Kroužek V.** Výstup koutem v pr. části stěny. koutem pod převis (kruh). přes něj podél spárky na skalní stupně a po nich na plošinu.
13. **Opičí stěna V.** Kolmou z části převislou stěnou v pr. části dolní bariéry vzhůru (skoba) a pře další krátkou stěnkou na její vrchol.

Žabák - střední část:

- všechny výstupy mají nástup z římsy, která protíná masív Žabáka nad dolní bariérou a vedou nesourodým terénem

1. Západní pilíř III. z plošiny nad jihozápadní hranou po lávce dol. pod pilíř jeho středem na malou plošinku, poté stěnkou na další šikmou plošinku a dol. pod výraznou věžičku - Paličku po její jižní hraně přes převis na vrchol.

2. Drolivá a dámská stěnka IV. nástup ze střední římsy. kolmou lámavější a místy převislou stěnkou na plošinu pod další - dámskou stěnkou, jejím středem po dobrých a pevných stupních na plošinu, z té přes nízku a hladnou stěnkou středem nebo vlevo pod vrcholovou pyramidu.

3. Prostřední kout II. ze stanovité za skalním blokem krátkou stěnkou a poté dlouhým a místy travnatým koutem nebo lépe po jeho hr. na plošinu pod dámskou. jejím obejitím zpr. pod vrcholovou pyramidu.

4. Prostřední hrot IV. nástup ze skalního hrotu v pr. části římsy, která se zde zužuje, nejprve mírně přev. dále ustupující stěnkou na polici z té pod vrcholovou pyramidu. dole IV

5. Gotické okno středem hladké šikmé plochy pod střečovitý převis (skoba) rozporem v převislé stěně (skoba) a vzpíráním přímo přes střechu a skalní blok na stanoviště (břízka) VI, další průstupy jsou možné hr. po obou stranách gotického okna.

Žabák - vrcholová pyramida:

1. Západní převis V. přes skalní stupně pod převis v pravé části Z části vrch. pyramidy. vzporem přes převis (snadněji vlevo) a lámavější stěnkou na vrchol.

2. Normálka III. zleva krátkým úzkým komínkem nebo jeho pr. hr. na skalního koně, kolmou stěnkou vpravo od spárky do zářezu (skoba) a jím na vrchol.

3. Jižní stěna IV. nástup ve spádnicí l. části vrcholového bloku kolmou stěnkou na skalního koně a jako normálka na vrchol.

4. Dunící bloky V. přímo středem plotny na skalního koně a odtud přímo přes převis na vrchol.

5. Těžká hrana VI. nástup do pr. hr. bloku, který tvoří skalního koně, po jemně členěné hraně (skoba) na koně, zářezem vpr. na plošinku, krátkým traversem dol. na hranu vrch. bloku a tou na vrchol exp.

6. Komín I V. komínem v dolní části pyramidy zpr. (skoba) přes vklíněný balvan na koně po něm travers dol. a libovolně na vrchol.

7. Karouškova cesta VI. podél málo výrazné spárky v l. části stěny sklaního bloku. trav dol. pod převis v pyramidě (2 skoby) hranou a vytlačujícím zářezem na vrchol.

8. Žabí rys VI. nástup koutem vpr. od komína prav. trhlinou a ostrým zářezem ke stanovišti s dvěma skobami a jako karouškova cesta na vrchol.

9. Divadelní výstup V. stěnou bloku vpr. od vrcholové pyramidy. krátkou stěnkou pod převis (skoba) odtud:

- a) přímo přes převis spárou a stěnkou na vrchol bloku.
- b) šikmo dol. přes převis a stěnkou na vrchol.

Kočka:

- výstup dolní (j) stěnou samostatné skalní jehly vpr. pod vrch. pyramidou
1. **Italská V.** pravou částí stěny v horní části přev. (skoba) na lištu z té na polii dol. na hr. a po ní na vrchol.
 2. **Direttissima IV.** přímo středem stěny na vrchol

Žabí skála:

Skalní útvar v zadní části údolí vl. od cesty. Úpatí tvoří kamenitý svah a šikmý plotnovitý žlab. Kolmými stěnami nad ním lze uskutečnit několik těžších nezajištěných výstupů. Horolezci je zřídka vyhledáván.

Zedkovy bloky:

Popis: Skalní útvary s kolmými stěnami a převisy přímo ví. u cesty v zadní části údolí. Z možných výstupů jsou nejvýznamnější:

1. **Tři převisy. V.** Výstup v pr. části skalní věž; u cesty. Lá mavou stěnkou u pr. hrany a přímo přes převisy na vrchol.
2. **Zedkova spára.** Koutovou spárou v dalším skalním bloku vpr. od věže pod vrcholový převis (skoba). Odtud:
 - a) **Postavením (IV.)** od skoby přímo přes převis na vrchol.
 - b) **Dol. (V.)** na balkón a krátkou kolmou stěnkou na vrchol bloku.
3. **Převis.** Hladkou trojúhelníkovou stěnkou vpr. od předcházející cesty (skoba) a přes převis na vrchol bloku.

Čertovy nohavice:

Popis: Osamělý skalní útvar v lese ví. od cesty v závěru údolí. Tvoří jej dva skalní bloky oddělené komínem. Spadají stěnkami k J. S a V s několika krátkými výstupy.

1. **Jižní cesta. VI.** Na předskali prvního bloku a překrokem na hranu. Přímo po ní nebo po šikmé plotně vpr. k vrcholu (keř). Krátce dolů a traversem po vodorovné lávce pod stěnkou na pr. hranu. Po ní na vrchol.
2. **Komín.** Krátkou plotnou z V stěny do komína. Z něho: a) **Spárou III.** ve vnitřní stěnce nebo hranou na l. věž.
- b) **Hranou III.** vpr. nebo vnitřní spárou na pr. věž.
3. **Šikmá plotna. VI.** Výstup SV stěnou pr. věže. Hranou na předskali,

překrohem do šikmé nepříznivě vrstvené plotny (břízka) a po ní na vrchol.

4. Věšák. VI. Výstup S stonkou. Nástup ve spádnicí vrcholu. Přev. stěnkou ke kruhu a od něho stále přímo na vrchol.

11. Poslední skála:

Popis: Samostatný skalní útvar na pr. straně za potokem na konci údolí Divoké Šárky. Od úpatí skály a zvláště po její l. straně spadá až k potoku velké suťovisko. Horolezecky stojí za pozornost pouze stěny v dolní části masivu, v jejichž středu se tyčí vysoká Špičatá vez. Výstupy, vesměs v. t. a expon., nejsou zajištěny žádnými prostředky. Popis zleva doprava.

1. Zelená spára. IV. Výstup v l. části stěny. Ustupujícím trav. zářezem pod převis. Podél spáry šikmo dopr. vzhůru a přes stupně na vrchol.

2. Jazyk. VI. Výstup středem l. stěny. Středem vpadlé stěnky, která se výše zužuje (jazyk) pod převis. Travers dopr. a přes hladkou stěnku na vrchol.

3. Špičatá věž. V. Vytlačující Stěnkou na Z straně věže pod převis. Pod ním dol. a zpět do spáry nad převisem. Podél spáry na plošinku a po l. hraně na vrchol. Expon.

4. Mokry kout. V. Výstup kolmou stěnou vpr. od věže. Hladkým mechovitým a mokrým koutem na poličku a z té přev. zářezem (vklíněná deska) na vrchol. Kromě uvedených cest je v dolní části Poslední skály možnost dalších výstupů. V lese, jižně od této skály, je osamocený skalní blok **Padák**, kterým vede krátký výstup přev. spárou v Z stěnce (2 skoby).